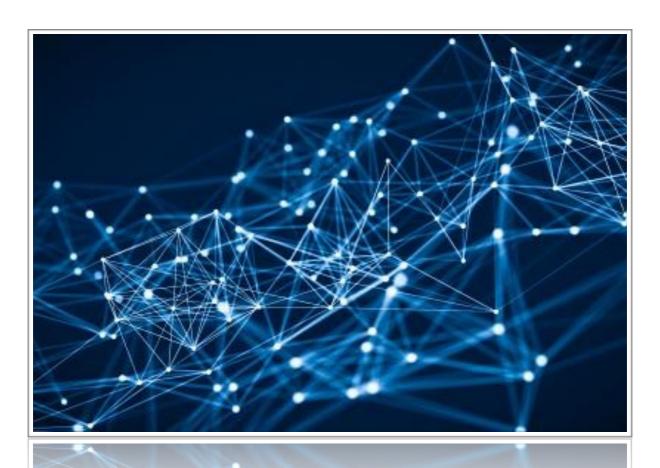
Δίκτυα Τηλεπικοινωνιών

Μελέτη & Ποοσομοίωση Συστημάτων Απωλειών

Αλέξανδοος Τζήκας

alextzik@ece.auth.gr - 8978

Μελέτη & Ποοσομοίωση Δικτύων

Τηλεπικοινωνιακά Συστήματα Απωλειών

Στόχος της εργασίας αυτής είναι η ανάλυση και η προσομοίωση ενός αναλογικού τηλεφωνικού κέντρου με Ν θέσεις εξυπηρέτησης. Το συγκεκριμένο τηλεφωνικό κέντρο καλύπτει της ανάγκες μιας μεγάλης αστικής περιοχής.

Ερώτημα Ι

Ο συμβολισμός Kendall είναι της μορφής a/b/c/d/e, όπου:

- α: Δηλώνει την κατανομή αφίξεων
- b: Δηλώνει την κατανομή εξυπηρέτησης
- c: Δηλώνει τον αριθμό θέσεων εξυπηρέτησης
- d: Δηλώνει τον αριθμό πηγών κίνησης
- e: Δηλώνει το μήκος της ουράς μαζί με τον αριθμό θέσεων εξυπηρέτησης

Αθχικά, από την εκφώνηση δίνεται ότι τόσο το μεσοδιάστημα (Α) μεταξύ δυο διαδοχικών αφίξεων, όσο και η διάφκεια κάθε κλήσης (Β), ακολουθούν εκθετική κατανομή με E[A]=20 sec & E[B]=200 sec αντίστοιχα. Από την θεωφία γνωφίζουμε ότι, εφόσον το μεσοδιάστημα δυο διαδοχικών αφίξεων ακολουθεί εκθετική κατανομή, τότε ο αφιθμός αφίξεων ακολουθεί κατανομή Poisson. Επομένως στην θέση του α στον συμβολισμό Kendall τοποθετούμε το γφάμμα M (Markovian). Αντίστοιχα, γνωφίζουμε ότι εφόσον η διάφκεια των κλήσεων ακολουθεί εκθετική κατανομή, τότε η κατανομή εξυπηφέτησης θα είναι και αυτή τύπου Poisson. Άφα, στην θέση του b τοποθετούμε πάλι M (Markovian). Το πλήθος των θέσεων εξυπηφέτησης δίνεται και είναι Ν. Ακόμα, λόγω του μεγέθους της καλυπτόμενης πεφιοχής θεωφούμε ότι ο αφιθμός πηγών κίνησης είναι άπειφο. Τέλος, εφόσον δεν υπάφχει ουφά το ε είναι και αυτό Ν. Επομένως, το σύστημα σύμφωνα με τον Kendall περιγράφεται ως εξής:

 $M/M/N/\infty/N$

Ερώτημα ΙΙ

Από την θεωρία, επίσης γνωρίζουμε ότι για ένα σύστημα της μορφής αυτής η πιθανότητα μπλοκαρίσματος (άφιξης πακέτου και εύρεσης όλων των θέσεων κατειλημμένων) είναι ίση με την πιθανότητα να υπάρχουν ήδη στο σύστημα Ν πακέτα. Ουσιαστικά λοιπόν ζητείται η πιθανότητα απώλειας πακέτου. Σύμφωνα με το σύγγραμμα "Ψηφιακή Τηλεφωνία" και τον τύπο (4.23) η πιθανότητα μπλοκαρίσματος είναι:

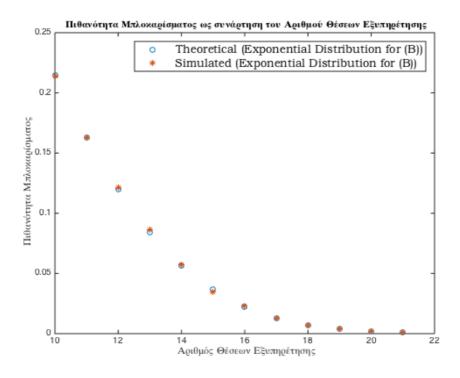
$$P_N = rac{ rac{
ho^N}{N!}}{\sum_{k=0}^N rac{
ho^k}{k!}}, \qquad
ho = rac{\lambda}{\mu} = rac{rac{1}{E[A]}}{rac{1}{E[B]}} = rac{200}{20} = 10 \; erlangs$$

Με εισαγωγή τιμών στο N βρίσκουμε τα όρια του αριθμού θέσεων εξυπηρέτησης για πιθανότητα μπλοκαρίσματος στο εύρος [0.001, 0.2]. Στην συνέχεια για αυτό το εύρος των N υπολογίζεται η πιθανότητα μπλοκαρίσματος με βάση τον παραπάνω τύπο. Τα δεδομένα απεικονίζονται στην συνέχεια σε διάγραμμα.

Για τον υπολογισμό της πιθανότητας μπλοκαρίσματος με προσομοίωση (λόγος χαμένων πακέτων προς συνολικά) χρησιμοποιήθηκε ένα σύνολο 10^5 πακέτων. Αυτό επειδή η πιθανότητα μπλοκαρίσματος 0.001 σημαίνει ότι 1 στα 1000 πακέτα χάνεται. Επομένως με ένα σύνολο πακέτων 2 τάξεων ανώτερο εγγυόμαστε την ορθότητα των αποτελεσμάτων. Η λογική του κώδικα εξηγείται παρακάτω.

Γνωφίζοντας το εύφος των N για τις ζητούμενες πιθανότητες μπλοκαφίσματος από την θεωφητική ανάλυση θα προσομοιώσουμε το σύστημα με αυτές τις θέσεις εξυπηφέτησης (η εξωτεφική for). Για κάθε N ουσιαστικά θεωφούμε 10⁵ συνολικά πακέτα. Κάθε επανάληψη του βρόχου while αντιστοιχεί στην άφιξη ενός πακέτου. Η διάφκεια του πακέτου ανατίθεται με βάση την exprnd() και την δεδομένη μέση τιμή. Ελέγχεται η ύπαφξη ελέυθεφης θέσης εξυπηφέτησης. Εάν δεν υπάφχει τέτοια το πακέτο αποφρίπτεται (αυξάνεται κατά 1 ο αφιθμός χαμένων πακέτων), αλλιώς το πακέτο ανατίθεται σε μια ελεύθεφη θέση και στον πίνακα των θέσεων εξυπηφέτησης στο κελί της θέσης που ανατέθηκε τοποθετείται ο χρόνος κατάληψής της από το νέο πακέτο (διάφκεια πακέτου). Στην συνέχεια, με χρήσης της exprnd(), υπολογίζεται ο χρόνος μέχφι την επόμενη άφιξη και αφαιφείται από τον πίνακα των θέσεων εξυπηφέτησης για την προσομοίωση της χρονικής συνέχειας. Επομένως, εάν στην επόμενη επανάληψη του while το νέο πακέτο βφει χρόνο μικρότεφο ή ίσο με το 0 σε μια θέση εξυπηφέτησης μποφεί να την καταλάβει (αρνητικός χρόνος σημαίνει ότι η θέση έμεινε κενή για κάποιο διάστημα (εξυπηφέτησε το πακέτο της και έμεινε κενή μέχφι την επόμενη άφιξη)).

Τα αποτελέσματα φαίνονται στο παρακάτω διάγραμμα. Παρατηρείται πολύ καλή συμφωνία των θεωρητικών αποτελεσμάτων με αυτά της προσομοίωσης. Τέλος ισχύει: $P_N:[0.1\%, 20\%]$ —-N:[11, 21].

Ειχόνα 1.1: Θεωρητικός & Πειραματικός Υπολογισμός Πιθανότητας Μπλοχαρίσματος για Εχθετική Κατανομή Διάρχειας

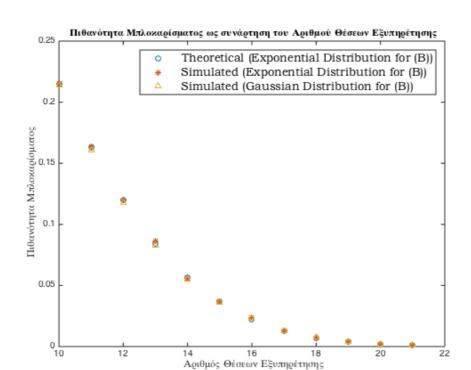
Ερώτημα ΙΙΙ

κανονική) φαίνονται παρακάτω.

Ο κώδικας που χρησιμοποιήθηκε στο προηγούμενο ερώτημα εφαρμόζεται και εδώ με μια μόνο αλλαγή. Αυτή η αλλαγή φαίνεται παρακάτω:

callDuration=exprnd(E_B); — callDuration=normrnd(E_B, 1);

Με τον τρόπο αυτό χρησιμοποιείται η κανονική κατανομή για την διάρκεια των κλήσεων. Τα συγκριτικά αποτελέσματα για τις δυο διαφορετικές κατανομές κλήσεων (εκθετική και

Ειχόνα 1.2: Πιθανότητας Μπλοχαρίσματος για Εχθετιχή και Gaussian Κατανομή Διάρχειας Κλήσεων

Φαίνεται ότι η πιθανότητα μπλοκαρίσματος παραμένει ίδια, παρά την αλλαγή της κατανομής της διάρκειας κλήσεων. Μοιάζει δηλαδή να εξαρτάται μόνο από τον μέσο όρο της εκάστοτε κατανομής (που είναι ίδιος στις δυο περιπτώσεις) και όχι από την μορφή της κατανομής. Αυτή η διαπίστωση επιβεβαιώνεται και από το σύγγραμμα του μαθήματος, στο οποίο αναφέρεται ότι αποδεικνύεται πως σε συστήματα απωλειών δεν μας ενδιαφέρει η ακριβής κατανομή εξυπηρέτησης, αλλά η μέση τιμή της.